

Iktatószám

Budapestre vonatkozó ujságcikkek

Osztályozás

Tárgy

9/10.2

Hely

Idő

1913

Személy

Szerző

Cím *Indiai orvosok Budapesten.*

Forrás:

A Nap

Mno.

(Hely)

1913 IX/19

(Idő)

(Köt. v.)

Indiai orvosok Budapesten

A kaszinóban voltam az éjjel, sajnos csak a Casino de Parisban. Egy óra felé nagy, excentrikus társaság vonult be a lokálitásba. Fekete arcú, trópusi vonások, gvarmati ruhák, fezek; furcsák voltak a tipikus pesti társaságban ezek a különös emberek.

— Excuse me, sir! — mondta egy fekete arc és helyet foglalt az asztalomnál.

A másik asztalnál is elhelyezkedtek hétényolcan, három magyar ur kísérté őket; három magyar orvos Grósz tanár klinikájáról, mert a furcsa idegenek a pesti éjjeli életben indiai orvosok, akik a balkáni harctérről átutazóban értek Budapestre. A kitűnő Grósz professzor, akinek a nevét Indiában éppen úgy ösmerik, mint itt, vagy San Franciscóban, fogadta a vendégeket. Ő kalauzoltatta őket és gondoskodott róluk itt tartózkodásuk alatt. Ma már tovább utaztak.

K. A. Badsha, az az ur, aki az asztalom mellé telepedett, rövid előcsatározás után átnyújtotta a névjegvét, amelyről kiderült, hogy

Madrasból való, Indiából, ő maga hirlapíró, a *Muhanmadan* című lap munkatársa és tagja az első indiai vörös kereszt nevű misszióknak, amelyek a háboru alatt Törökországban és Romániában járt. Az érdekes idegenek közt van két angol, három hindu, köztük egy orvos, a többiek mohamedánok.

A misszió vezetője C. Mohamed Husszein; tagjai: a hindu orvos dr. *Mulgand*, dr. *Ruhiman Khan*, dr. *K. A. Badsha*, dr. *Nasler Ahmed* és mások. Legtöbbje orvos, de van köztük gyógyszerész is, hirlapíró is, privát ember is, valamennyien egyformán önfeláldozó buzgalommal vettek részt a vörös kereszt, illetve a vörös félhold némes munkájában. A háborunak most vége, hazamennek az indiaiak, előbb azonban, ha már itt vannak, megnézik egész Európát és Londonon át, egy angol kikötőből térnek vissza Indiába.

— Novemberben indultunk el Indiából, Madiasból. Valamennyien Madiasból és Kalkutából valók vagyunk. Novemberben már Konstantinápolyban voltunk; egyenesen Csataldzsába mentünk és Chadem-Köjben és Csataldzsában voltunk egészen februárig. Február óta Konstantinápolyban dolgozunk, aztán nyáron, a második balkáni háboru idején, Romániába mentünk. Bukarestben jelentkeztünk, innen Szilisztriába mentünk, itt már kevesebb dolgunk volt, de Törökországban sokat dolgoztunk.

Igy mondta el hosszú utazásának történetét K. A. Badsha ur. Nagy szeretettel beszélnek Budapestről.

— Budapest gyönyörű város, nagyszerű volna itt élni, de legalább is ittmaradni még egy pár napig. Grósz professzor, aki kitűntető szívélyességgel fogad bennünket, nagyon invitált bennünket, de nem maradhatunk tovább, mert a programmunk szigoruan meg van állapítva. Októberben Indiában kell lennünk.

A hinduk nagy élvezettel nézték a táncosnőket.

— Milyen szépek a magyar nők! — sóhajtott fel az egyik, amikor a színpadon egy orosz szűz építeti berlini nő ténis ásnak a szíját.